

массж, то, като немогжть да ся задръжть въ воздуха, падать като дъждъ.“

Сѫжденія-та, кои-то могжть да стоять вкупъ, безъ да уничтожяватъ едно друго, нъ образуватъ отъ себе едно сложно сѫжденіе, наричатъ ся *съвмѣстими*, напр. „чловѣкъ е разуменъ“; „чловѣкъ е свободенъ“ образуватъ отъ себе сѫжденія „чловѣкъ е разуменъ и свободенъ.“ А противны-ты тѣмъ т. е. кои-то уничтожаватъ едно друго и ясно ся отдѣляватъ едно отъ друго, наричатъ ся *несъвмѣстими*, напр. „той е уменъ“ и „той е глупавъ.“

§. 70.

Съвмѣщаватъ ся двѣ сѫжденія, или едно въ друго, или двѣ-шѣ въ едно третое. Несъвмѣщаватъ ся сѫжденія или съ цѣлы-ши си обемы, или съ нѣкои чисти. Оттука излизатъ, въ пръвый случай, *сѫжденія подчинены и сподчинены*; въ вторый случай — *противни и противорѣчивы*.

Изясненіе: Слѣдущы-ты двѣ сѫжденія: „вси металли ся топятъ“, „нѣкои металли ся топятъ“ — съвмѣщаватъ ся едно въ друго, зачто-то въ число-то на всички металлы, има и нѣкои; слѣд. второ-то отъ тѣхъ е подчинено на пръво-то. Въ тия подчинены сѫжденія има тѣж разликѣ, че нѣкога подлѣжаще-то быва въ двѣ-тѣ едно сѫщо, само че испръво ся пріима изобщо, а послѣ въ частность, както въ казаный примѣръ; а нѣкога тиши имѣтъ двѣ различни подлѣжащи обаче такива, что-то едно-то е родъ, а друго-то неговъ видъ: напр. „металъ-тъ ся топи“, „злато-то ся топи.“

Въ пръвый случай подчиненіе-то ся наричя *формально* (образно), въ вторый — *матеріально* или *вещественно*. Тия сѫжденія, на които подлѣжащи-ты и сказуемы-ты изричатъ видове и видовы бѣлѣжки на сѫщество